

[Sundhedsministeren]

dagsordenens indhold, går jeg ud fra, at vi i fællesskab kan genoptage drøftelserne om dette indhold. Jeg tillader mig at tolke fru Tove Lindbo Larsens bemærkning om lydhørhed som enighed om dette synspunkt.

Distriktspsykiatrien er en modernisering af behandlingsindsatsen, men det er ikke en behandlingsform, en behandlingsorganisation, som alene løser alle behandlingsproblemer. Der skal til stadighed være sengepladser til rådighed for de patienter, der er så alvorligt syge, at de alene kan behandles i forbindelse med en indlæggelse. Det er også nødvendigt for distriktspsykiatrien at have et samarbejde med og en henvisningsmulighed til en psykiatrisk sygehusenhed. Et godt psykiatrisk behandlingstilbud er et varieret tilbud, hvor psykisk syge kan få den nødvendige og den tilstrækkelige behandling. Man måler ikke et psykiatrisk behandlingstilbuds kvalitet alene ved at opgøre antallet af sengepladser. Det er kvaliteten og variationen i behandlingsindsatsen og støttmulighederne, der tilsammen udgør det egentlige billede af indsatsen, sengen i sig selv er ikke noget aktivt behandlingsredskab.

Med den arbejdsdeling, vi har her i landet mellem amter og kommuner, afhænger den samlede kvalitet af indsatsen over for de psykisk syge uhyre meget af, at amter og kommuner mestrer samarbejdets kunst, og jeg kan derfor opfordre amter og kommuner til at intensivere og nuancere samarbejdet om denne opgave optimalt til gavn for de psykisk syge, som har så stort behov for at opleve sammenhæng i indsatsen.

Regeringen vil gøre sit til at styrke den nødvendige udvikling. Det vil vi bl.a. gøre ved her og nu at benytte de 15 mio. kr., der er afsat på finansloven til dette område, til at prøve at fremme de mål, som socialministeren beskrev i sin redegørelse, og jeg vil gerne gentage dem: – At arbejde aktivt med koordination og styrkelse af samarbejdet mellem sygehusvæsenet og den sociale sektor samt kultur- og fritidssektoren, – inddragelse af brugerorganisationer og frivillige organisationer, – udskrivningsplaner og helhedssyn i forhold til den enkelte, – indsatsen over for den særlige gruppe sindslidende, der i perioder ikke magter eller ønsker behandlingstilbud eller andre tilbud, f.eks. på grund af misbrugsproblemer, og

– at arbejde aktivt med opsamling af erfaring, så at denne kan formidles til andre og være med til at fremme den ønskede udvikling.

Til fru Inger Stilling Pedersen kan jeg sige, at jeg på et tidligere tidspunkt bl.a. på baggrund af en henvendelse fra Sind har bedt Sundhedsstyrelsen og følgegruppen om at se på, hvordan pårørende til psykiatriske patienter inddrages og rådgives i behandlingsforløbet.

Amter og kommuner er pålagt at løse en lang række meget forskellige opgaver. Hovedopgaven for kommunale politikere er at prioritere de samlede, mangeartede opgaver på en sådan måde, at alle opgaver bliver forsvarligt løst.

Behandling af psykisk syge har her i landet fra gammel tid – også fra den tid, hvor staten havde ansvaret – nok lidt under at være lidt af et lavstatusområde. Det har måske været lettere at få lydhørhed på andre indsatsområder og for andre behandlingstilbud. I og med at vi har haft tradition for at afsondre psykisk syge fra det pulserende liv, har den folkelige opmærksomhed og interesse for denne gruppe mennesker været mere beskednen. Forståelse for, accept af og tolerance over for psykisk syge er tydeligvis voksende i befolkningen, og det er også en nødvendig forudsætning for at sikre, at dette område indgår som ligeværdigt opgavefelt med andre i den lokale prioritering. En debat som denne kan være med til at understøtte denne gode og rigtige udvikling.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Frokostpauser kan jo være nyttige; der bliver tid til eftertanke, tid til bedømmelse af, hvorvidt den debat, der er foregået tidligere på dagen, har sat sig spor, og jeg må sige, at da jeg på Det Radikale Venstres vegne i mit første indlæg sagde, at vi ikke agtede at stemme for den dagsorden, der var fremsat, blev jeg efterfølgende klar over, at de tekniske indvendinger, vi havde mod dagsordenen, kunne give indtryk af, at vi var imod indholdet, dels i debatten og dels i dagsordenen. Vi ønsker ikke, at dette signal skal gives hverken til offentligheden eller til de øvrige partier her i Folketinget, og derfor vil vi tilslutte os både teksten og indholdet i den dagsorden, der er fremsat.

Tove Lindbo Larsen (S):

Fru Elisabeth Arnolds bemærkning giver